

за нѣкакви си Базгунѣ или Абасагия, която се простира до нѣкаква си Порта на Касписко море. Пише за нѣкакъвѣ си Чарѣ источно отъ Кавкаския проходъ за Дербентѣ презъ който се минавало въ страната на хунитѣ (?!) Всичко това, както видяхме, Прокопи много ясно обяснява за кой Кавкасъ се отнася, а именно за този който североисточно граничи съ Тракия, въ която сж живѣли хунитѣ. Да, ако въ сегашния Кавкасъ е имало страна Тракия и ако тамъ сж граничили ромейтѣ, тогава може да се оправдае едно подобно историческо писание. — Прохода Дербентѣ е старопланински, а проф. Зл-ски безъ да се основе на старитѣ документи съ ясни съдържания, излага съвсемъ невѣрни твърдения, а именно, Дербентѣ билъ въ Уралѣ, р. Куфисъ (златния рогъ) я наименова за р. Кубанѣ, Меотисъ за Азовско море и Босфора за гр. Керчъ (?!).

Проф. Ив. Дуйчевъ се сжщо самъ опровергава ето документа.

Той сжщо пише: „Първобългаритѣ на Испериха проникнали презъ втората половина на VII вѣкъ въ тукашнитѣ земи и се настанили въ областъ, която само привидно се намирала подъ властта на римската империя, а фактически била въ владение на едно гжсто славянско население. Вѣроятно въ съюзъ съ Северитѣ, първобългаритѣ въ непродължително врѣме покорили останалитѣ славянски племена, наложили имъ данъ и положили основа на първобългарската държава“. Проф. Дуйчевъ е казалъ това което и покойния проф. В. Н. Златарски е писалъ въ историята на българската държава презъ срѣднитѣ векове (изд. V) 1918 год. с. 142. Следъ като изложихме до тукъ неопровержимитѣ документи — писания на най-старитѣ историци, които единодушно установяватъ че на балканския полуостровъ много вѣкове преди да доде Исперихъ съ дружината си е